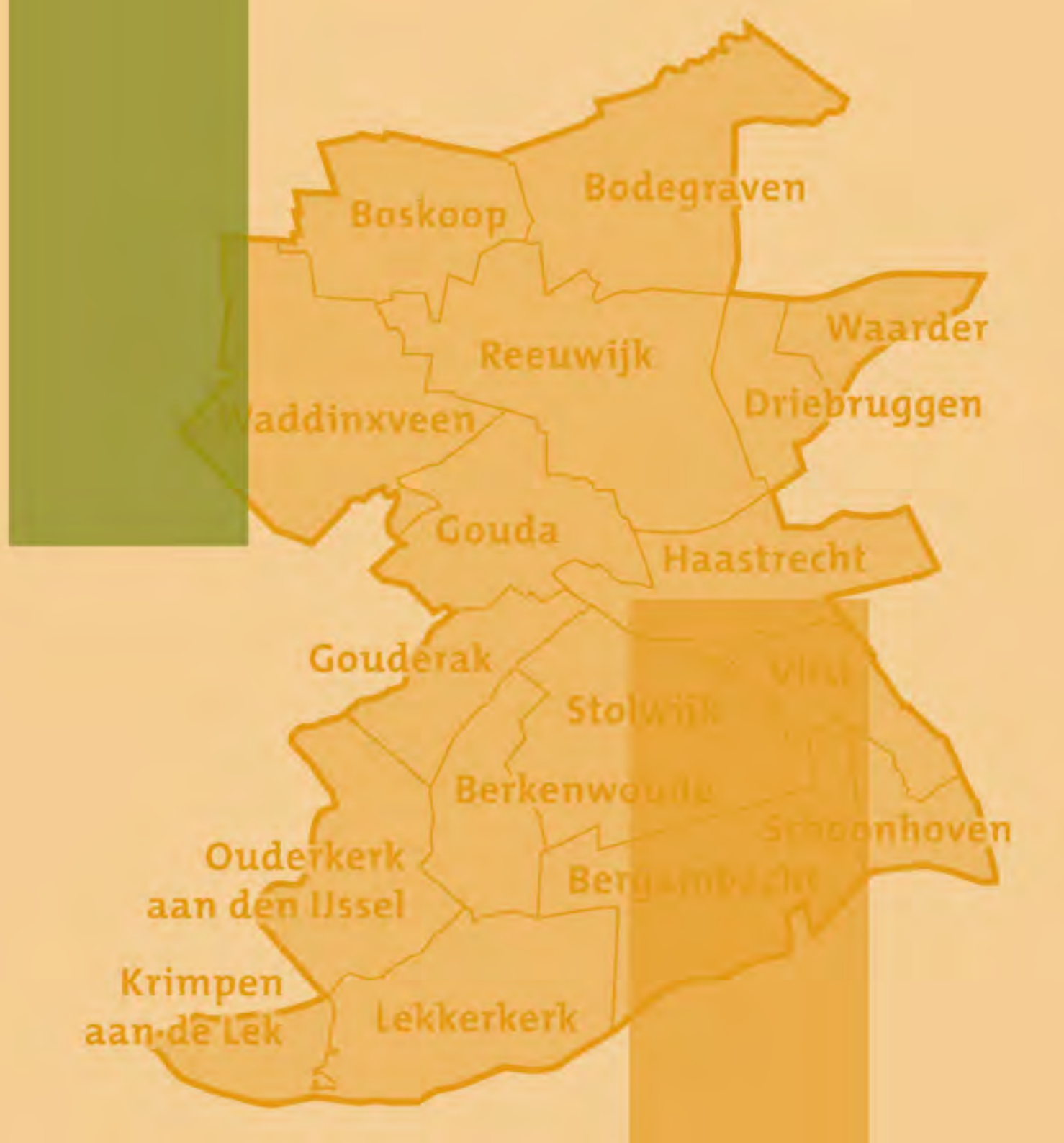

Jaarverslag 2011

Stichting Hospice en Vrijwillige Terminale Thuiszorg Midden-Holland

Voorwoord

“2011 was een jaar waarin met veel hernieuwde en positieve energie is gewerkt. Het jaar ook waarin we met de lessen uit 2010 weer nieuwe stappen hebben genomen.

2011 stond, naast de constante verbetering van de zorg aan onze gasten zowel in het Hospice als in de thuissituatie, in het teken van verdere optimalisatie van de organisatie.

Er is een start gemaakt met het promoten van de Terminale Thuiszorg in de regio. Hiertoe is een groep vrijwilligers getraind in het geven van presentaties en zijn er contactpersonen benoemd voor omliggende gemeentes. Deze vrijwilligers zoeken actief de samenwerking met verschillende organisaties in die gemeentes om tot een goed aanbod te komen.

In 2011 is met Hospice IJsselthuis in Nieuwerkerk aan den IJssel op uitvoerend nivo een start gemaakt met samenwerking op die punten waar we elkaar kunnen ondersteunen. Daarnaast is een groep vrijwilligers getraind in het geven van algemene informatie over Hospice en Thuiszorg.

In 2011 was er ook het project Vrijwillige Inzet Intramuraal (begeleiding van mensen in verpleeg- en verzorgingshuizen). Hiertoe was subsidie ontvangen van een landelijke organisatie. De resultaten van dit project hebben ertoe geleid dat Zorgpartners heeft besloten om deze vorm van zorg met inzet van de Vrijwillige Terminale Thuiszorg te continueren.

In 2011 is ook het definitieve besluit genomen te gaan verbouwen met als doel de service te verbeteren. In 2012 hopen we dan ook te kunnen beschikken over een logeerkamer voor de familie en worden de kamers van de gasten ruimer. Ook op de vrijwilligers zal deze verbetering een positieve invloed hebben.

In 2011 hebben we afscheid genomen van twee bestuursleden, Otto Schachtschabel bestuurslid van het eerste uur en Anke Meering.

Beiden hebben een belangrijke rol gehad in de diverse fases van de Stichting. Gelukkig zijn Hans van Groningen, Marjet van Woudenberg en Arie Plug bereid gevonden hun plek in te nemen.

Zeker- en onzekerheden 2012

Onzeker is onze toekomst als het gaat om de financiering van deze vorm van zorg. Welke keuzes maakt het Ministerie van VWS en wat wordt de rol van de gemeentes en welke keuzes maken zij.

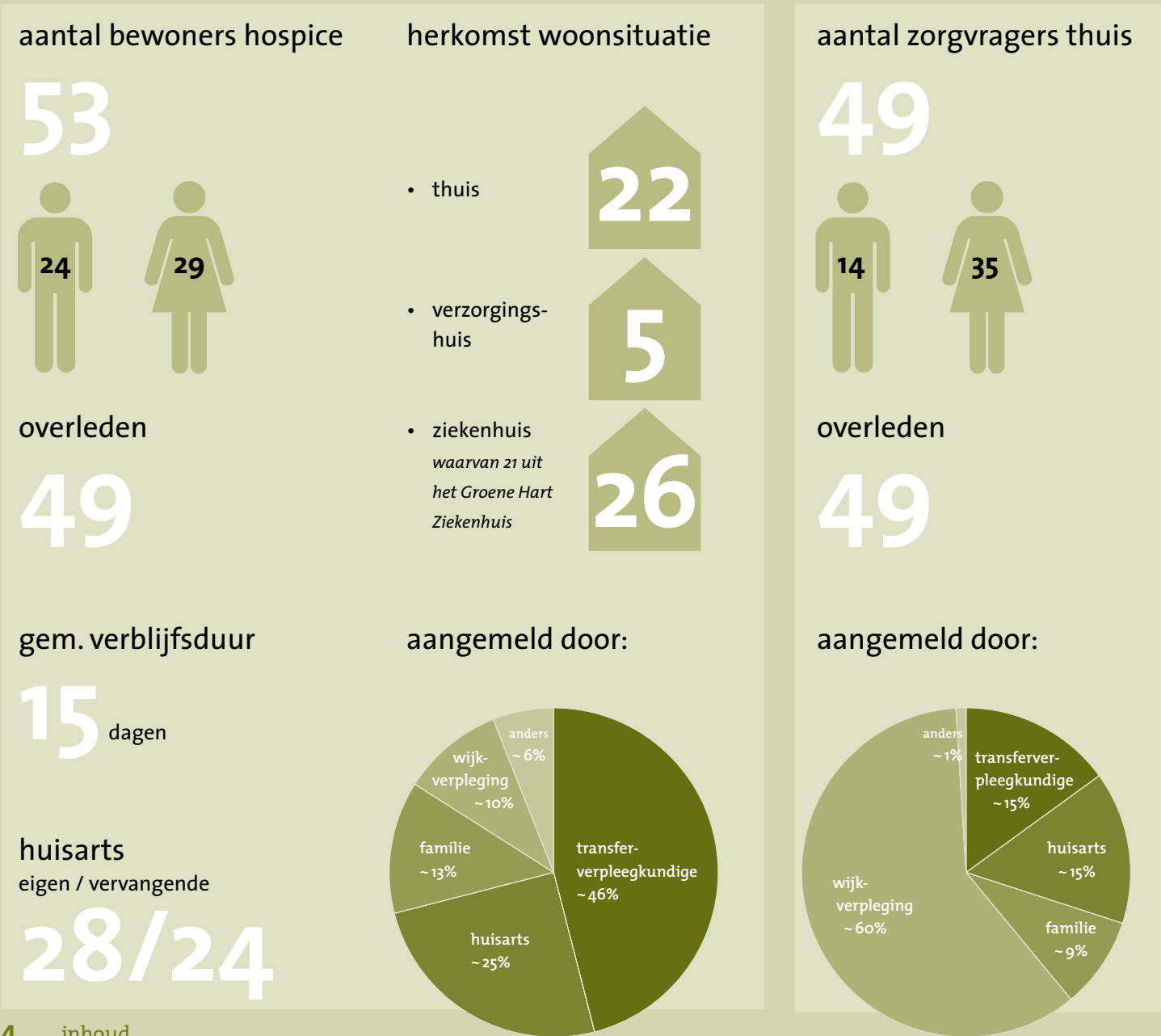
Zeker is dat wij gelukkig kunnen blijven beschikken over een grote groep vrijwilligers die in heel diverse rollen belangrijk zijn voor de zorg aan de gasten in het Hospice en in de thuissituatie als een aangename omgeving.

Zeker is dat wij in oktober ons 10-jarig bestaan gaan vieren met als onderdeel een reunie voor alle medewerkers van de eerste 10 jaar.

Zeker is dat wij in oktober kunnen beschikken over een verbouwd Hospice wat gerealiseerd gaat worden mede dankzij diverse sponsors.”

Flora van Egdom - voorzitter

Kengetallen 2011: Hospice en Terminale Thuiszorg

Vrijwillige Terminale Thuiszorg

Zorg zó organiseren dat het thuis kan. Dat is de kunst. Een kunst die begint bij de mantelzorger die de zorg over durft te dragen. Eerst aan de huisarts, dan aan de wijkverpleging en vervolgens aan de vrijwilligers van de terminale thuiszorg.

‘Steun aan mantelzorger maakt thuis sterven mogelijk.’

Mensen sterven het liefst thuis en de familie gaat vaak tot het uiterste om dat voor elkaar te krijgen. Ze nemen verlof, schakelen anderen in en zijn dag en nacht in de weer. Mantelzorgers komen soms maanden het huis niet uit. Dat breekt ze op. Als het thuis echt niet meer gaat is de zorgvrager natuurlijk welkom in Hospice Midden-Holland, maar het zou mooier zijn als mantelzorgers bijtijds ondersteuning vragen en krijgen.

Moeite om zorg over te dragen

Mevrouw Janny Kompagnie verzorgde haar man sinds hij in mei 2011 voor de laatste keer het ziekenhuis verliet. Archivaris en schrijver Jan Kompagnie wilde thuis sterven, temidden van zijn vrouw, zijn dochters én zijn kleinkinderen. In eerste instantie verliep dat prima, maar de zorg moest stukje bij beetje worden uitgebreid. De wijkverpleging kwam drie keer per dag en uiteindelijk kwam er ook nachtzorg.

Toch duurde het even voordat mevrouw Kompagnie vrijwillige thuiszorg toe wilde laten. ‘Het kostte me veel moeite om de zorg over te dragen. Jan was aan mij gewend; hij riep steeds om mij. Ik heb hem uitgelegd waarom ik thuiszorg wilde. Toen hij knikte dat hij het begreep, was het voor mij ook goed.’

Weer even dagelijkse dingen doen

Het eerste dat ze deed was een kledingstuk voor hun pasgeboren kleinzoon kopen. Echt ver weg gaan vond ze moeilijk, maar dat hoefde ook niet. Gewoon weer even zomaar een boodschap doen, de stad in, naar de kapper, naar de verjaardag van een vriendin en brunchen met haar dochters. Gewone dagelijkse bezigheden die ze lang niet had kunnen doen. Even onwennig, maar uiteindelijk met het rustige gevoel dat ze Jan in goede handen achterliet.

Mantelzorger leidt twee levens

Thuis zat Rieni Stolwijk, de vrijwilliger die de laatste vier weken van Jan’s leven twee keer per week zijn vrouw ondersteunde. ‘Mevrouw wilde graag alles zelf doen, maar was op een gegeven moment alleen nog maar aan het zorgen. Zij leidde twee levens, het hare en het zijne erbij. In het begin had ik nog contact met de heer Kompagnie. Later ging ik met een boek alleen maar bij hem zitten.’

Tot mijn zestigste werkte ik in de thuiszorg. Daar holde ik altijd van de één naar de ander en liep steeds op mijn klok te kijken. Nu kan ik er de tijd voor nemen, naar de cliënten luisteren of gewoon op de achtergrond aanwezig zijn. Soms help je de wijkverpleging, maar je doet ook een afwasje en wat lichte verzorgende taken.’

De intimiteit van terminale zorg

Het is voor buitenstaanders moeilijk te begrijpen hoe betrokkenen de zorg voor een terminale zorgvrager ervaren. Huisarts Gerrie van der Klooster noemt het een mooi stukje van de zorg, mede door de intimiteit ervan: ‘Als mensen vertrouwen in je hebben, kom je op een hele andere manier met ze in aanraking. Dat vertrouwen moet groeien. Voor de familie Kompagnie was de zorg eerst lastig bespreekbaar; later konden we er goed over praten. We konden er zelfs om lachen, want Jan Kompagnie was een humoristische man die me graag quasi-serieus in de maling nam.’

Vrijwilliger brengt rust

‘De privacy is in deze situaties wel enigszins zoek. Er komen veel mensen over de vloer, wildvreemden. Een vrijwilliger van de terminale thuiszorg is een vreemde die juist weer rust in huis brengt. Iemand die goed kijkt naar de familie, naar de zorgvrager en de behoefte weet in te schatten.’

Coördinator over de match

Overigens bekijkt de thuiszorg-coördinator al bij het intakegesprek welke vrijwilliger goed bij een cliënt past. Zo kwam Rieni Stolwijk bij de familie Kompagnie omdat ze een rustige vrouw is die graag luistert, leest en geïnteresseerd is in kunst en archeologie. Door haar scholing en training als vrijwilliger wist ze bovendien hoe ze moest handelen bij een epileptische aanval van de heer Kompagnie.

Mevrouw Kompagnie kijkt terug op een goeie samenwerking tussen haar en Rieni: ‘Ze was een betrouwbaar iemand die me een rustig gevoel gaf. De idee dat er zoiets is als vrijwillige terminale thuiszorg is een veilige gedachte.’

*‘Wat is, was er reeds lang,
en wat zijn zal,
is reeds lang geweest.’*

*Citaat Jan Kompagnie, opgetekend
door Peter Brusse VN, 10 december 2011*

*Jan Kompagnie
was archivaris,
schrijver, historicus
en oprichter
van het Gouds
Historisch Café.*

Kengetallen vrijwilligers 2011 per 31-12-2011

vrijwilligers Thuiszorg

45

vrijwilligers Hospice

47

vrijwilligers BRD

3

BRD = Bereikbare Dienst

vrijwilligers diverse taken

13

vrijwilligers in de tuin

17

verdeling
m/v

8 inhoud

de Vrijwilligersraad

5

commissies

Laatste Zorg

9

PR

9

Interieur

2

Evenementen

2

werkgroepen

Herdenkings-
bijeenkomst

3

Open huis
(elke maand)

8

Redactie
'Laatste Nieuws'

3

Bibliotheek

4

Presentaties

10

Contactpersonen

14

werkgroep Presentaties

Wij zijn er.

We hebben in 2011 laten zien dat we er zijn. Daar plukken we in 2012 de vruchten van, want dan heeft de werkgroep Presentaties een volle agenda. De leden van de tienkoppige werkgroep staan voor groepen ouderen, doktersassistenten, vrijwilligers van het Rode Kruis of studenten en vertellen hen hoe we er zijn.

2011: Promotie werkt

De werkgroep Presentaties heeft in 2011 een flinke impuls gekregen. De groep heeft meer leden dan ooit en wordt goed gepromoot door de lokale contactpersonen en dat werkt. Eén van de nieuwe leden is Jeannette van Herk, een vrouw die naar eigen zeggen nog geen kaars in de kerk aan durfde te steken. Toch zag coördinator Elly Tol een presentator in de bescheiden vrijwilliger. Dat zag ze goed. Jeannette volgde de presentatie workshop voor de zekerheid twee keer, werd ingewerkt door 'oude rot' Sandra Schaafsma en heeft inmiddels vijf presentaties op haar naam staan. De reacties op haar optreden zijn positief.

2011: Professioneler verhaal

Gelukkig heeft ze tijdens die presentaties de beschikking over professionele middelen. Ze gaat op stap met een beamer en vertelt haar verhaal met behulp van een powerpoint-presentatie. Middelen die Elly van Tol in 2011 heeft ingezet om het verhaal meer structuur te geven en inhoudelijk voor continuïteit te zorgen. 'Prettig', vindt Jeannette, 'want er kan veel boven komen. Doodgaan is een beladen onderwerp, het komt voor dat mensen gaan huilen. Het is fijn dat je dan op die structuur kunt terugvallen.'

2011: Thuiszorg in beeld

'De betrokkenheid tijdens een presentatie is groot; het is een onderwerp dat ons allen aangaat. Mensen vragen me dan waarom ik dit werk ben gaan doen, of ik het moeilijk vind of hoe we met euthanasie omgaan. Ze zijn geïnteresseerd in praktijkverhalen en over de mogelijkheid om vrijwillige thuiszorg te krijgen. Dat die thuiszorg ook nog gratis is, verbaast ze helemaal!'

Jeannette van Herk presenteert het Hospice en vertelt over de mogelijkheden van Vrijwillige Terminale Thuiszorg.

inhoud

9

“Wij willen een schakel zijn in de keten van zorg aan mensen in de laatste levensfase. Wij doen dat thuis of in het Hospice door op vrijwillige basis hoogwaardige palliatieve terminale zorg te verlenen die de mantelzorg ondersteunt. Hierbij streven wij naar huiselijkheid, achten de eigen vertrouwde omgeving van groot belang en werken vanuit respect voor ieders levensovertuiging.”

Organisatie

Schakel in de keten van zorg, ook in 2011

We blijven schakelen. In de zorg, zoals onze missie verwoordt, door goed samen te werken met de ketenpartners zoals de huisarts en de thuiszorg. In 2011 is geïnvesteerd in de ondersteuning van mantelzorgers thuis. Lokale contactpersonen hebben de pr-inspanningen vergroot om hen via artsen en andere kanalen tijdig te attenderen op het bestaan van onze zorg. We schakelen naar een steeds hoger scholingsniveau, naar samenwerkingsverbanden en naar meer flexibiliteit in de inzet van vrijwilligers.

Gerealiseerd in 2011

- Samenwerking Hospice IJsselthuis

De samenwerking met Hospice IJsselthuis op bestuurlijk niveau is weer opgepakt. Die samenwerking betreft de organisatie van een jaarlijkse thema-avond en de ontwikkeling van een gezamenlijke BRD, Bereikbare Dienst, voor de telefonische bereikbaarheid in het weekend.

- Nieuwe vrijwilligers opgeleid

De coördinatoren hebben twee groepen nieuwe vrijwilligers opgeleid in een nieuwe vorm. In plaats van acht dagdelen in acht weken werden ze getraind in twee dagen en een terugkommiddag. Dat is goed bevallen. Er was meer verdieping omdat ze niet telkens op moesten starten. Daardoor werd ook het groepsproces intenser en waardevoller.

- Verbouwingsplannen rond

In 2011 zijn de verbouwingsplannen voor het Hospice rondgekomen en hebben de Vrienden zich daar financieel garant voor verklaard. Dat betekent dat er beneden een nieuwe huiskamer komt, dat kamer drie wordt vergroot en dat er een logeerkamer op de eerste verdieping komt. De verbouwing stimuleert directer contact tussen gasten, mantelzorgers en vrijwilligers en heft de onrust boven op.

- Nieuwe training sterfstijlen

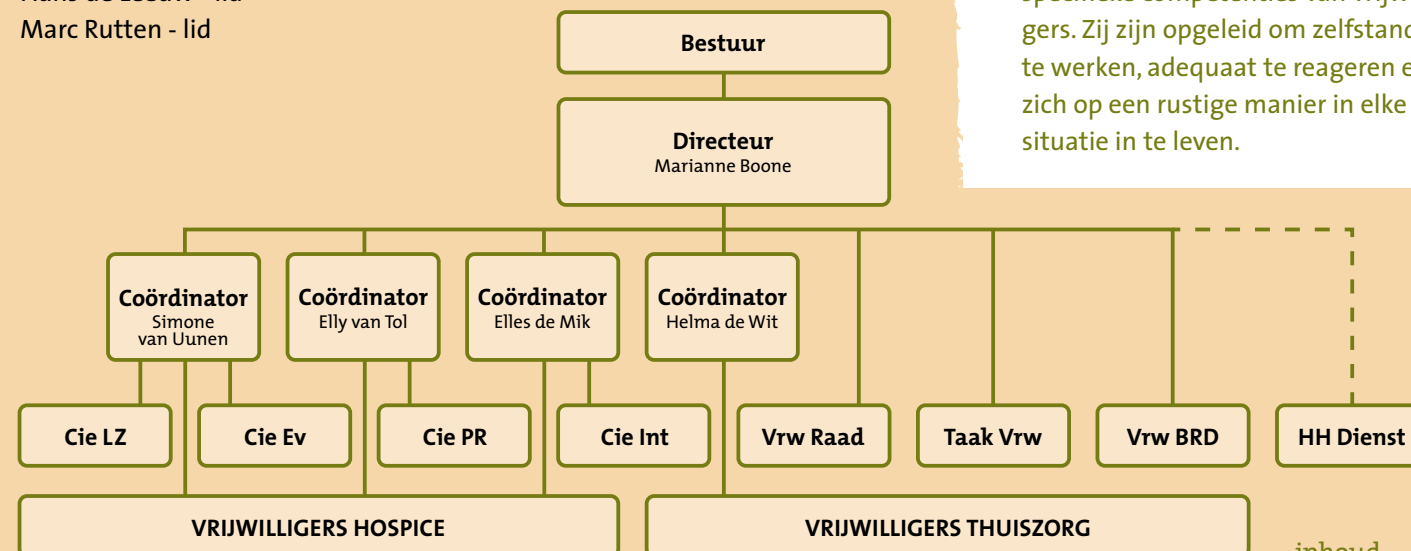
Scholing van de vrijwilligers is in 2011 uitgebreid met de training ‘Sterfstijlen’ van Stichting STEM. De stijlen maken de manier waarop mensen de dood benaderen bespreekbaar aan de hand van vijf typen mensen; de Pro-actieven, de Rationelen, de Onbevangenen, de Socialen en de Vertrouwenden. Het bijzondere aan deze scholing is dat het ook altijd over jezelf gaat. Best confronterend voor de vrijwilligers maar zeer leerzaam. Thuiszorgvrijwilligers hebben de training gevolgd en zij gebruiken de opgedane kennis in hun werk.

Wie doet wat in de terminale thuiszorg

Terminale (bijna-)thuiszorg is essentieel anders dan medische zorg. Alle vrijwilligers van Hospice en Thuiszorg Midden-Holland zijn vakbekwaam in menselijke zorg, in bejegening, respect, afstand en nabijheid. Verder zijn zij geschoold op lichte verzorging en kunnen zij haptonomisch tillen. Zij krijgen een interne training en nascholing bij VPTZ Nederland. Thuiszorg en huisarts verrichten medische terminale zorg die gericht is op het comfort van de stervende mens.

Bestuur tot 31-12-2011

Flora van Egdom - voorzitter
Otto Schachtschabel - penningmeester
Anke Meerding - lid
Hans de Leeuw - lid
Marc Rutten - lid

Wat doet Hospice Midden-Holland?

In de tien jaar van ons bestaan hebben we een goede reputatie opgebouwd met kundige, geschoolde vrijwilligers. Zij werken onder leiding van coördinatoren, onder eindverantwoordelijkheid van een directeur en onder toezicht van een bestuur. Huisarts en medewerkers van de Thuiszorg bieden medische zorg. Huisartsengroep Lekkenburg neemt de zorg voor mensen die niet in Gouda wonen van de eigen huisarts over.

Thuis sterven

70% van de mensen sterft het liefst thuis. Met vrijwillige terminale thuiszorg kan dit steeds vaker. Dit vraagt specifieke competenties van vrijwilligers. Zij zijn opgeleid om zelfstandig te werken, adequaat te reageren en zich op een rustige manier in elke huis-situatie in te leven.

Thuis in het Hospice

met vriendinnen aan de keukentafel

Sandra Kalkman maakte het Hospice haar thuis toen het thuis écht niet meer kon. Ze schoof daadwerkelijk met haar zus, haar negenjarige dochter, haar partner en haar vriendinnen aan de keukentafel. Natuurlijk was de drempel om haar huis te verlaten hoog, maar ze had nu eenmaal 24 uur per dag verpleegkundige hulp nodig. Het Hospice bleek voor haar het beste alternatief. Ze verbleef er de laatste drie maanden van het leven dat ze op 2 januari 2012 verliet. Vijf mensen uit haar zorgkring vertellen daarover.

De zus

‘Sandra was een uitgesproken vrouw van 33 met uitgesproken wensen. Zo wilde ze bepaalde dingen bewust voor de laatste keer meemaken. Dat kon in het Hospice: de laatste keer Chinees eten, een laatste brunch met haar vriendinnen en nog één keer de verjaardag van haar dochter vieren. Zoals ze het thuis ook gedaan zou hebben.

Natuurlijk had ik haar met alle liefde thuis verzorgd, maar nu het niet anders kon was dit de mooiste oplossing. We konden elke dag bij haar zijn, voor haar zorgen, voor haar koken en er werd voor ons gezorgd. De mensen van het Hospice waren er écht voor ons, niets was ze teveel. We zijn daar drie maanden dagelijks geweest, dat schept een band.

We hebben meerdere malen bewust afscheid genomen, maar Sandra liet niet los. Elke dag was ze er weer. Met nieuwjaar zei ze ‘het gaat echt niet goed’ en op 2 januari zaten we bij haar toen ze rustig insliep. Ik zal nooit vergeten dat er een vrijwilliger aanklopte die vroeg: ‘Dit is misschien niet het moment, maar heeft iemand zin in eigengemaakte groentesoep?’

Monique Hans - Kalkman, zus van Sandra

De huisarts

‘Je weet dat het Hospice het eindpunt is. Vooral jonge mensen hebben moeite dat gevoelsmatig te accepteren. In Sandra’s situatie was de zorgvraag complex en het verloop van haar ziekte weinig voorspelbaar. Dan is het ondoenlijk om zorg in goede banen te leiden; dat is voor familie en vrienden niet te doen. Toen ze snel achteruit ging en in het ziekenhuis belandde, was er geen weg terug. Het Hospice werkt samen met een groep huisartsen, waaronder ik, die de zorg overnemen van mensen die niet uit Gouda komen, zoals Sandra. Hoewel ik haar kort gekend heb, wisten we vrij snel wat we aan elkaar hadden en had ze geen moeite mij te vertrouwen.

Mijn ervaringen met het Hospice zijn heel bijzonder. Ik kom er graag. Het is een plek waar heel bewust wordt stilgestaan bij het leven en het laatste stuk daarvan. Om dat zo goed mogelijk te laten verlopen op een manier die past. In alle rust of met veel bezoek, met lekker eten en met spiritualiteit. Zelfs een sigaret roken kan. De tijd die je daarin steekt als arts, vrijwilliger of verpleger is heel erg de moeite waard.’

Dr Robbert Kerseboom, Huisartsenpraktijk Bloemendaal

De verpleegkundige

‘Niet elke verpleegkundige werkt graag in de palliatieve zorg. Ik wel. Het is mooi om het iemand aan het eind van zijn leven zo comfortabel mogelijk te maken en pijn te verlichten. De dood van jonge mensen grijpt je uiteraard meer aan. Sandra was van mijn leeftijd en daardoor was ons contact opener en directer. Alleen praten over later, als ze er niet meer zou zijn, deed ze niet. Dat was te moeilijk.

In het Hospice heb je alle privacy en vrijheid. Mensen kunnen er zoveel doen, daar sta je van te kijken. Sandra maakte daar dankbaar gebruik van. Ze zat met vriendinnen aan de keukentafel of haar partner bakte de broodjes die ze zo lekker vond. Heel huiselijk.

Het samenspel tussen alle betrokken is heel bijzonder. Van een hulpvaardige vrijwilliger tot een huisarts die adequaat reageert; je kunt van elkaar op aan. Iedereen heeft datzelfde doel voor ogen en zet zich daar helemaal voor in.’

Karin van Tilburg, verpleegkundige bij de Vierstroom

De coördinator

‘Op Sandra’s kamer stond een foto van haarzelf met haar dochter. Een jonge vrouw in het midden van haar leven die uiterlijk weinig gemeen had met de zieke vrouw die wij leerden kennen. Dat is confronterend.

In mijn eerste gesprek met haar bleek hoe belangrijk ze het vond om zelf de regie in handen te houden. Daarom viel de stap om naar het Hospice te komen haar zo zwaar. Ik denk terug aan een intense situatie. Sandra was er drie maanden; haar vrienden en familie ook. Daar hadden we goed contact mee. De eerste tijd liep ze nog gewoon rond, maar uiteindelijk lag ze vooral in bed. Als het einde zo lang duurt ben je blij voor ze dat het voorbij is.’

Elly van Tol, coördinator

Sandra en dochter Mandy. Sandra liet de foto maken toen ze hoorde dat ze niet meer beter zou worden. Hij stond op haar kamer in het Hospice.

De vrijwilliger

‘Even een patatje halen op het Hogendorpplein of een andere boodschap voor haar doen. Sandra gaf heel duidelijk aan waar ze behoefte aan had en wat ze in huis wilde hebben voor haar bezoek. Ze wist precies hoe ze verzorgd wilde worden en gaf goed aan wat comfortabel voor haar was. Wij ondersteunden haar bij de dagelijkse verzorging en met praktische dingen. Op sociaal vlak had ze ons niet echt nodig, ze had zoveel vrienden en familie om zich heen.

Dochter Mandy bleef wel eens slapen. Die voelde zich helemaal thuis, zat lekker bij haar moeder op bed en leidde een neefje rond dat op bezoek kwam. Mandy heeft haar verjaardag zelfs nog in het Hospice gevierd.

Mensen sterven zoals ze geleefd hebben. Als je veel gegeven hebt, komt er veel terug. Sandra heeft veel teruggekregen.’

Janni Vergeer, vrijwilliger

Lokale contactpersonen in 2011 van start

ELS

Contactpersoon: Els van Dijk
Lokatie: **Bodegraven**
Vrijwilliger sinds: 2010

Verspreid slim

'We hebben een goed informatiepakket met posters en flyers. Die leg ik op strategische plekken in de wachtkamer bij huisartsen of bij ouderen- of vrouwenverenigingen. Op 13 juli 2011 heeft er een prachtig artikel in het Bodegraafs Nieuwsblad gestaan met mijn naam en foto erbij zodat mensen weten waar ze met vragen terecht kunnen.'

'Had ik maar geweten dat het bestond.'

'Mijn ouders zijn in een verpleeghuis overleden. Had ik toen maar geweten dat het Hospice bestond. Daarmee kwam ik jaren later tijdens collectes voor de kerk pas in aanraking. De rustige sfeer sprak me aan.'

MARIE JOSÉE

Contactpersoon: Marie Josée Weebers
Lokatie: **Reeuwijk, Driebruggen, Hogebrug en Waarder**
Vrijwilliger sinds: 2002

Stap overal op af

'Ik stap overal op af. Zo heb ik onder andere vier lezingen gesloten bij bibliotheken. Vaak promoot ik het Hospice min of meer terloops. Laatst was ik voor iets anders in een verpleeghuis en sprak ik iemand aan. En soms word ik aangeschoten door mensen die hebben gehoord wat ik doe en daar meer over willen weten.'

'Fantastisch als mensen je toelaten'

'Het is geen verdrietig maar liefdevol werk. Van terminale mensen leer je dat de buitenkant er niet meer toe doet. Fantastisch als je alleen de binnenkant kunt zien, als mensen je toelaten. Dan krijg je alle energie die je erin stopt terug.'

GONNIE

Contactpersoon: Gonnie Visser
Lokatie: **Ouderkerk a.d. IJssel, Lekkerkerk, Krimpen a.d. Lek, Bergambacht en Berkenwoude**

Vrijwilliger sinds: 2011

Houd het levend

'Je moet het levend houden. Gisteren heb ik in Ammerstol folders in een kerk neergelegd. Dan kijk ik een paar weken later of ze er nog liggen. Het is handig dat ik veel mensen ken in dit gebied. Zo raakte ik bij de bakker in gesprek met een meneer van de ouderenbond. Die heeft vervolgens een stukje aan ons gewijd in de nieuwsbrief.'

'Echt aandacht voor elkaar.'

'Het klinkt voor anderen raar om in dit verband te zeggen, maar ik vind het leuk werk. Het is een verrijking om zoveel mensen te ontmoeten, om bij ze te mogen zijn. In dit werk is echt aandacht voor elkaar.'

BIENKE

Contactpersoon: Bienke Stenstra
Lokatie: **Waddinxveen**
Vrijwilliger sinds: 2011

Heb een lange adem

'Je hebt een lange adem nodig om het Hospice en de Thuiszorg op de kaart te zetten. Je moet blijven herhalen, alert zijn én een netwerk aanleggen. Daarom heb ik altijd folders, flyers en visitekaartjes in mijn handtas. Eén keer in de zoveel tijd ga ik langs interessante groepen:

vakbonden, ouderenraden, huisartsen of buurtzorg.'

'Iets nieuws leren.'

'Ik werk als coach en trainer, maar wilde graag zelf ook weer iets nieuws leren, nieuwe ervaringen en levenswijsheid opdoen. Dat doe je als vrijwilliger in de terminale zorg voortdurend.'

Stichting Vrienden van Hospice en Vrijwillige Terminale Thuiszorg Midden-Holland

De overheid trekt zich terug terwijl de behoefte aan zorg voor mensen in de laatste levensfase groeit. Er zijn mensen die zich dat aantrekken. Mensen die zich betrokken voelen bij ons werk en de financiële zorg op zich nemen met acties, donaties en giften: vrienden.

Vrienden met verbouwingsplannen

Een huiskamer is het hart van elk huis. Een ongedwongen plek om bij elkaar te zijn, waar je iets mag, maar niets hoeft te zeggen. Die huiskamer bevindt zich in het Hospice op de eerste verdieping, flink wat drempels te hoog voor cliënten en hun familie. De Vrienden hebben zich daarom in 2011 hard gemaakt voor een nieuwe huiskamer op de begane grond. En, omdat ze toch bezig waren, voor nog een aantal verbeteringen aan het huis. Er zijn plannen gesmeed, tekeningen gemaakt, de vergunningen en de financiën zijn rond. Het Hospice is klaar voor de verbouwing.

Wat gaan we verbouwen?

- Op de begane grond wordt een nieuwe huiskamer ingericht.
- Er komt een droogloop tussen het Hospice en het atelier.
- De achtergevel van de uitbouw wordt 2,5 meter verplaatst om een kamer te vergroten.
- Eén van de kantoren boven wordt een logeerkamer voor familie.
- De tuin én de vijver worden opnieuw aangelegd.

Artist-impression van de uitbouw ontworpen door De Jong Gortemaker Algra.

Ludieke acties in 2011

Bij elke gift aan het Hospice hoort een persoonlijk verhaal, de gever blijft dan graag onbekend. Met acties is dat anders, dan is er juist publiek nodig. Dit zijn de meest ludieke uit 2011:

De gevulde winkelwagen van AH

Een winkelwagen met boodschappen. Die won Jan Emmen op de opening van de vernieuwde AH in winkelcentrum Bloemendaal op 31 mei 2011. Emmen, donateur van het Hospice, en vrijwilligster Marie Josée Weebers vulden de wagen met €460 aan boodschappen. Marianne Boone, Simone van Uunen en Jan Emmen namen hem in ontvangst.

De loterij van Wijkteam Bloemendaal

Wijkteam Bloemendaal organiseerde op 17 september 2011 een markt met groene producten. Bezoekers konden er met een lot van een €1 een bloemstuk van Blom-atelier Gouda winnen. Maar het Hospice was de echte winnaar met de opbrengst van de loterij: €150!

De sportieve geste van een Gouwense ondernemer

Op 28 oktober 2011 bereikten 11 klimmers de top van de Kilimanjaro. Eén van hen was de Gouwense ondernemer Martijn Daanen van MD Service die daarmee €5.500 aan sponsorgeld voor het Hospice en de Thuiszorg ophaalde.

Financiën 2011

“2011 is met een licht negatief resultaat van € 2.840 afgesloten, tegenover een positief resultaat van € 84 in 2010.

Inkomsten

De inkomsten bedroegen in totaal € 285.762. Het grootste deel daarvan, € 228.557, is de jaarlijkse subsidie die het Ministerie van VWS toekent op basis van het aantal terminale zorgvragers die in 2011 in het Hospice verbleven en waaraan we vrijwillige Terminale Thuiszorg hebben verleend.

Een tweede inkomstenbron is die van de dag- en de laatste zorgvergoeding aan zorgvragers in het Hospice. Samen met giften van nabestaanden van het Hospice en de Terminale Thuiszorg is er in 2011 een bedrag van € 34.011 ontvangen. De laatste inkomstenbron bestaat uit de ontvangen giften en bijdragen, voornamelijk van gemeente Gouda en omstreken, totaal € 23.194.

Uitgaven

De lasten in 2011 zijn totaal € 288.602. Het belangrijkste deel van de lasten bestaan uit uitgaven voor de exploitatie van het Hospice en de Thuiszorg, zoals kosten voor personeel, vrijwilligers en verzorging van de gasten. In de jaarrekening zijn afschrijvingskosten voor een bedrag van € 15.914 als lasten verantwoord. Aangezien afschrijvingskosten wel lasten, maar geen daadwerkelijke uitgaven zijn, betekent dit voor het jaar 2011 een positieve kasstroom van € 13.074. Hiervan is € 7.029 aangewend voor aflossing van schulden.

Samenvattend

Financieel gezien mogen we met tevredenheid terugzien op het jaar 2011. De baten en lasten zijn nagenoeg in evenwicht. 2011 kan worden getypeerd als een stabiel financieel jaar, zonder echte bijzonderheden. Voor 2012 zal dit duidelijk anders zijn. Een jaar van enerzijds viering van een jubileum en anderzijds een jaar waarin verbouwing van het Hospice zal plaatsvinden. Met deze nieuwe uitdagingen vanuit een gezonde financiële basis gaan we het volgende jaar in!”

Arie Plug - penningmeester

Blik op 2012

Waar moeten we in 2012 rekening mee houden?

- onzekere financiering door bezuinigingen;
- decentralisering van financiën naar gemeenten en regionale instanties;
- aanspraken van nieuwe Hospice-initiatieven in de regio op de subsidieregeling.

En ook:

- aandacht voor 10-jarig bestaan;
- de verbouwing wordt gerealiseerd. Meer ruimte, extra huiskamer en een nieuwe logeerkamer;
- kenniscentrum Vrijwillige Terminale Zorg wordt ontwikkeld;
- blijvend investeren in opleidingen en kwaliteit.

Houdt onze website in de gaten!

**Stichting Hospice en
Vrijwillige Terminale
Thuiszorg Midden-Holland**

Ridder van Catsweg 67
2803 NA Gouda

telefoon: 0182 35 81 99

www.hospicemiddenholland.nl

